

ಮೇನೆರೆತ ಹೆಣ್ಣನಂತೆ ತಳುಕು ಬಳುಕಿನಲ್ಲಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕಬ್ಬಿಯೂ ಎದೆ ಮಟ್ಟ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟುದ ಹುಡುಗನಂತೆ ಬೆಳೆದು ಮರಿಯಪ್ಪನ ಬದುಕಿಗೆ ಕಾವಲಿನಂತೆ ನಿಂತಿತ್ತು. ಮೆಕ್ಕೆಚೋಳ ಗೇಣುದ್ದ ತನೆಗಳನ್ನ ಟೊಂಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಳೆತ್ತು ಬೆಳೆದಿತ್ತು.

ಕತ್ತಲು ಕರಗಿ ಬೆಳೆಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಪದುವಳಿದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಏಳತೋಡಿದ. ಗುಡಿಸಲಿನಿಂದ ಎದ್ದು ಹಾಸಿಗೆ ಮಡಿಚೆ ಇಟ್ಟು ಮರಿಯಪ್ಪ ಹೋರಿಗೆ ಬಂದ. ಬೆಳೆದ ಮೆಕ್ಕೆಚೋಳದ ಒಗಿಂದ ಸೂರ್ಯ ಎಣ್ಣೆಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮರಿಯಪ್ಪನಿಗೆ ಕಂಡತಾಗಿ ನಸು ನಕ್ಕ. ಮಗ ಕಲ್ಲು ಉಳಿನಿಂದ ನಸುಕನಳ್ಳಿಯೇ ಎದ್ದು ಓಡಿ ಬಂದು ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಪಂಪೌಸೆಚ್ಚು ಶುರುಮಾಡಿ, ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಕಬ್ಬಿನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ನೀರು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದು. ‘ಹೊತ್ತುತ್ತು ಬಾರಪ್ಪ, ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಗು. ನಾನು ಇನ್ನೊಂದಿನವ್ಯ ತಡ್ಡ ಬರ್ತಿನಿ. ನೀನಿನು ಮನಿಗೆ ನಡಿ...’ ಎಂದು ಕಲ್ಲು ನ ಕಡೆಗೆ ಹಾಗು ಹಾಕಿದ. ಕಲ್ಲು ಉಂಟಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಓಟ ಕತ್ತ. ಮರಿಯಪ್ಪ ಮಗ ಹೋದತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ. ಕಲ್ಲು ಓಡಿದಂತೆಲ್ಲ ದೂರಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ. ಮರಿಯಪ್ಪ ಕಬ್ಬಿನ ಹೊಲದ ಕಡೆ ನಡೆದ.

★ ★ ★

ಎಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಂಬಿ ಎದೆಯೋಳಿಗೆ ಸರಬರಾವನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸತೋಡಿತ್ತು. ಹೊಲದ ಕಣದಲ್ಲಿ ಮೆಕ್ಕೆಚೋಳದ ತನೆ ಮುರಿದು, ಯಂತ್ರದಿದ ಕಾಳ ಬೇರ್ವದಿಃ ರಾಶಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಕಾಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಗೆ ಹರವಿದ್ದ ಮರಿಯಪ್ಪ. ಬಿಂಬಿಗೆ ಬೆನ್ನೊಳ್ಳಿದ ಮರಿಯಪ್ಪನ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬೆವೆತು ನೀರು ನೀರಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಸಿಗರ ಆದಂತಾಗಿ ಅಂಗಿ ಧೋತರ ಕಳೆದು, ಬಕ್ಕಣದಲ್ಲಿಯ ಜೀಟಿ, ತಂಬಾಕು, ಎಲೆ, ಅಡಕ ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲೇ ಕಣದ ಅಂಚೆನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋದವೆಂದು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಕಲ್ಲು ಹೇರಿದ. ಹಿಡಾ ಹೋಗಿ ಪಂಪೌಸೆಚ್ಚು ಚಾಲೂ ಮಾಡಿ ತಣ್ಣನೆ ನೀರಿಗೆ ಮೈಯೊಳ್ಳಿದ. ಸಣ್ಣದೊಂದು ಕರಿಯ ಕಲ್ಲು ತಗೊಂಡು ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ತಿಕ್ಕಿರೆ ಕರಿಯ ಮಣ್ಣು ಬಡಗಿಯ ಬಾಟಿಯಿಂದ ಕ್ಷೇತ್ರದ ತೊಗಟೆಯ ಚಕ್ಕೆಯಿಂತೆ ಏಳತೋಡಿತ್ತು. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ತಿಕ್ಕಿ, ಹೊಳೆದು, ಧೋತರ, ಅಂಗಿಯನ್ನು ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ, ತಿಕ್ಕಿ, ನುರಿಯಾಗಿ ಹಿಂಡಿ ಹಾಕಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಕಣದ ಕಾಳನೊಂದಿಗೆ ಆಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದ. ಅತ್ತಗಿಂದ ಚೆನ್ನಮೃಗ ಗಂಡಿಗೆ ಬುತ್ತಿ ಹೊತ್ತು ಸಣ್ಣದೊಂದು ಬಿಂದಿಗೆ ನೀರು ಬಗಲಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರತೋಡಿದ್ದಳು. ನೋಡಿದ ಮರಿಯಪ್ಪ ಕೆಲಸ ಕೆಳಿಟ್ಟು, ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವನ್ನು ತಣ್ಣಸಬೇಕೆಂದು ಕಣದ ಮಗ್ಗುಲಿನಲ್ಲಿ ಬದುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆವಿನ ಗಿಡದ ನೇರಳ ಕಡೆಗೆ ಬಂದ. ರೊಟ್ಟಿ, ಹಸರುಕಾಳು ಪಲ್ಲ, ಕೆಂಪಿಂಡಿ, ಮೊಸರು, ಗುರೆಳ್ಳು ಚಟ್ಟಿ, ಶೇಂಗಾ ಚಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಹದವಾಗಿ ತಂಬಿದ್ದ ಬುತ್ತಿ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಲೇ

